

بررسی ۲۰ ساله سندرم گیلن باره در کودکان

رضا امین^۱، احمد اکبری^۱، سهیلا آل یاسین^۱، سید محمد رفیعی^۱

خلاصه

سابقه و هدف: سندروم گیلن باره شایع‌ترین علت فلج حاد عمومی بدن به شمار می‌رود و به دنبال عفونت، التهاب، تزریق واکسن، انجام عمل جراحی، سرطان‌ها و یا به صورت ایدیوپاتیک در بدن رخ می‌دهد. نظر به اختلالات ژنتیکی و نقش عوامل محیطی بر اپیدمیولوژی بیماری و به منظور تعیین خصوصیات سندروم گیلن باره، این تحقیق روی کودکان بستری در بیمارستان نمازی شیراز طی ۲۰ سال گذشته انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: تحقیق به روش داده‌های موجود انجام گرفت. پرونده کلیه کودکان کمتر از ۱۵ سال با تشخیص قطعی گیلن باره و دارای داده‌های کامل مورد بررسی قرار گرفت. خصوصیات سن، جنس، فصل و ماه بستری و طول مدت بستری و عواملی مانند وجود انواع عفونت‌ها و سایر علل ثبت گردید. علائم بالینی مانند مشکلات سیستم تنفسی، چشم، بلع، اعصاب مغزی و تغییرات فشار خون مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: طی مدت مورد بررسی ۱۲۸ کودک مبتلا به گیلن باره وجود داشت که از این تعداد، ۷۸ پرونده واجد شرایط بود. بیماران در محدوده سنی ۴ ماهگی تا ۱۴ سالگی قرار داشتند. تعداد پسران ۱/۶ برابر دختران بود. میانگین سنی ۶/۲۶ سال بود و بیشترین گروه سنی بین ۵-۱ سال قرار داشتند. شیوع بیماری در فصول مختلف تفاوتی نداشت. در ۴۵٪ بیماران، عفونت دستگاه تنفسی فوقانی به فاصله ۱۰ روز قبل از شروع فلج رخ داده بود. یک مورد بروز سندروم گیلن باره بعد از بیماری کالآزار بود. درگیری اعصاب مغزی در ۳۱٪ موارد مشاهده شد که شایع‌ترین آن عصب هفتم بود. مشکلات تنفسی در ۴۴٪ بیماران رخ داده بود که در ۲۳٪ موارد منجر به استفاده از دستگاه تهویه مصنوعی شده بود. اختلال بلع و اسفنکتر به ترتیب در ۳۰٪ و ۱۷٪ بیماران مشاهده شد. تغییرات فشار خون در ۹٪ بیماران به وجود آمده بود که بیشتر به صورت افزایش فشار خون بود. عود بیماری در ۴/۶٪ بیماران رخ داده بود. مرگ در ۸/۱٪ موارد گزارش شده بود.

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: عوامل مختلف محیطی و بیماری‌ها در ایجاد بیماری گیلن باره دخالت دارند و با توجه به ایجاد اختلال حرکتی و حتی مرگ نیاز به مطالعات وسیع‌تر جهت یافتن علت بیماری، درمان و پیشگیری می‌باشد.

واژگای کلیدی: گیلن باره، علائم بالینی، نتایج آزمایشگاهی.

مقدمه

با کاهش چشمگیر در میزان پولیومیلیت، سندرم گیلن-باره (Guillain Barre Syndrome) (GBS) شایع‌ترین علت فلج حاد عمومی بدن به شمار می‌رود (۴-۱). این بیماری نوعی *Acute inflammatory demyelinating polyradiculopathy* می‌باشد و به صورت ایدیوپاتیک یا به دنبال عفونت و التهاب در بدن ایجاد می‌شود. هر چند در گروهی از بیماران سابقه تزریق واکسن یا انجام عمل جراحی یا بیماری‌های مهم داخلی و سرطان‌ها قبل از بروز ¹GBS وجود داشته است (۷-۵).

در این بیماری فلج حاد شل به صورت متقارن از پاها شروع می‌شود و به طرف بالای بدن ادامه می‌یابد. پیشرفت بیماری از چند روز تا چند هفته طول می‌کشد. در اکثر بیماران رفلکس عمقی تاندونها (*Deep tendon reflexes*) (DTR) از بین می‌رود و در بعضی از آنان اعصاب کرانیال، به خصوص عصب فاشیال فلج می‌شود (۱۱-۸).

در تشخیص این بیماری علاوه بر تظاهرات بالینی، افزایش پروتئین در مایع مغزی نخاعی (CSF)² بدون افزایش گلبول سفید و علائم غیرعادی سرعت هدایت عصبی (*NCV*)³ در تشخیص کمک می‌کند (۱۲).

با توجه به اختلافات ژنتیکی و نقش عوامل محیطی مختلف بر روی علائم بالینی و سیر بیماری در جوامع مختلف و نامشخص بودن علت آن، برای شناخت بیشتر این بیماری و به منظور تعیین خصوصیات سندروم گیلن-باره، این تحقیق روی کودکان مبتلای بستری در بخش آلرژی و

ایمونولوژی بیمارستان نمازی شیراز، به مدت ۲۰ سال انجام گرفت.

روش کار

تحقیق با طراحی مطالعه داده‌های موجود انجام گرفت. پرونده کلیه کودکان کمتر از ۱۵ سال که با تشخیص قطعی گیلن-باره طی مدت بررسی بستری شدند، از بایگانی خارج و مورد مطالعه قرار گرفت. پرونده‌هایی که اطلاعات کامل نداشتند از مطالعه خارج شدند و از پرونده‌های واجد شرایط اطلاعات مربوط به سن، جنس، فصل و ماه بستری شدن و طول مدت بستری ثبت شد. مسائلی که با یک فاصله زمانی از شروع بیماری می‌تواند به عنوان علت شروع‌کننده در بیمار مطرح شود، مانند عفونتهای تنفسی فوقانی، اسهال، عفونت‌های مختلف دیگر، جراحی یا سایر عوامل دیگر قید شد.

اطلاعات مربوط به علائم بالینی مانند مشکلات تنفسی و استفاده از دستگاه تهویه مکانیکی، مشکلات چشمی، عدم توانایی صحبت کردن، اختلال در بلع، اختلال در اسفنکترهای ادراری و مدفوعی، درگیری اعصاب مغزی و تغییرات فشار خون ثبت گردید. داده‌های فرم اطلاعاتی، طبقه‌بندی، استخراج و با آماره توصیفی - تحلیلی ارائه گردید.

یافته‌ها

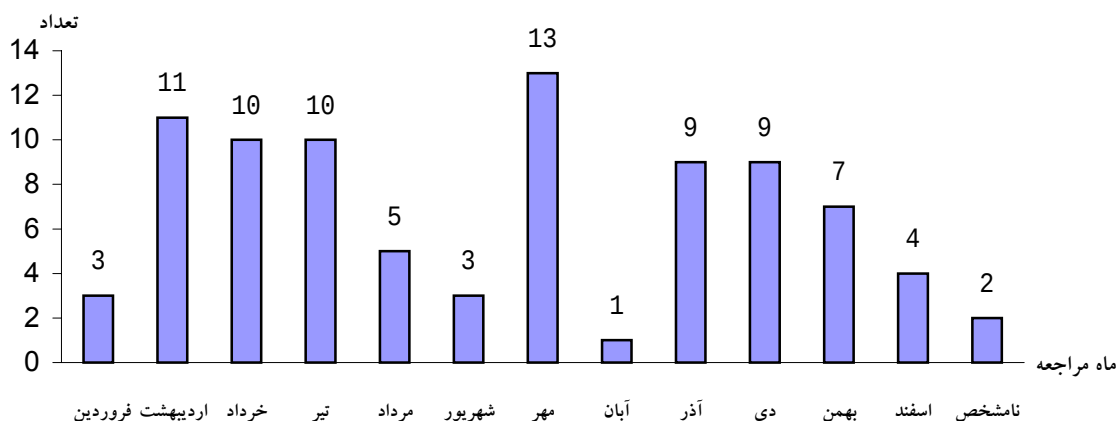
طی مدت مورد بررسی تعداد ۱۲۸ کودک با تشخیص قطعی GBS بستری شدند. تعداد ۴۱ پرونده (۳۲ درصد) به علت وجود نقایص از مطالعه خارج شدند و اطلاعات ۸۷ کودک باقیمانده ارائه گردید. محدوده سنی بیماران ۴ ماهگی تا ۱۴ سالگی بود. ۳۳ بیمار (۳۷/۹٪) دختر و ۵۴ بیمار (۶۲٪) پسر بودند. نسبت پسر به دختر ۱/۶ و میانگین سنی

1 - Guillain Barre Syndrome

2 - Cerebro Spinal Fluid

3 - Nerve Conduction Velocity

نداشت. نمودار ۱ نشان می دهد که بیشترین مراجعه کننده در مهرماه با ۱۵ درصد و بعد اردیبهشت ماه با ۱۳ درصد و کمترین در آبان ماه با ۱ درصد بود.

نمودار ۱- توزیع ۱۷ کودک مبتلا به گیلن باره بر حسب مراجعه در ماه های مختلف

جدول ۱- توزیع ۱۷ کودک مبتلا به گیلن باره بر

حسب علائم بالینی موقع مراجعه

ردیف	علائم	تعداد	درصد
۱	مشکلات تنفسی	۳۸	۴۳/۷
۲	درگیری اعصاب مغزی	۲۷	۳۱
۳	اختلالات بلع	۲۶	۲۹/۵
۴	عدم توانایی صحبت کردن	۲۳	۲۶/۶
۵	تهویه مکانیکی	۲۰	۲۳
۶	اختلالات اسفنکتر	۱۵	۱۷
۷	افزایش فشار خون	۷	۸/۱
۸	کاهش فشار خون	۱	۱/۲

در ۴ بیمار علائم چشمی همراه علائم میلر فیشر و اتاکسی بود. درگیری اعصاب مغزی در ۲۷ مورد (۳۱٪) مشاهده شد که درگیری عصب هفتم در ۱۶ مورد (۱۸/۴٪)، عصب نهم در ۱۰ مورد (۱۱/۵٪)، عصب دهم ۱۳ مورد (۱۵٪)، عصب ششم ۴ مورد (۴/۶٪)، عصب دوازدهم ۳ مورد (۳/۵٪) و عصب سوم ۱ مورد (۱/۲٪) بود. ۴ بیمار (۴/۶٪) به

بیماران ۶/۲۶ سال بود. در گروه سنی زیر ۱ سال ۲/۳٪، بین ۱-۵ سال ۴۸/۳٪، بین ۶-۱۰ سال ۳۳/۳٪ و بین ۱۰-۱۴ سال ۱۶/۱٪ جمعیت قرار داشتند. شیوع بیماری در فصول مختلف تفاوت معنی داری

در ۵۵ بیمار (۶۳/۲٪) یک علت به عنوان

محرک و شروع کننده بیماری وجود داشت. ۳۹ بیمار (۴۴/۸٪) عفونت دستگاه فوقانی تنفسی به فاصله ۱۰ روز قبل از شروع فلج داشتند و اسهال در ۹ بیمار (۱۰/۳٪) به عنوان دومین عامل بود. کشت مدفوع در ۲ نفر نشان دهنده شیگلا و در ۲ نفر کلبسیلا بود. ۵ نفر (۵/۷٪) سابقه تروما داشتند که بیشتر به صورت سقوط از بلندی بود. سابقه اوریون در ۲ مورد (۲/۳٪)، حصه در ۲ نفر (۲/۳٪) و سرخک در ۱ مورد (۱/۱٪) وجود داشت. عمل جراحی لوزه ها، بیماری کالآزار و کیست داخل مغزی نیز در ۳ بیمار وجود داشت. بروز علائم بالینی در جدول شماره (۱) ارائه گردیده است و نشان می دهد شایع ترین علائم، مشکلات تنفسی در ۳۸ کودک (۴۳/۷ درصد) بود و پس از آن اختلالات بلع و عدم توانایی صحبت کردن به ترتیب به میزان ۲۹/۵ و ۲۶/۶ درصد وجود داشت.

طور هم زمان دارای علایم تنفسی، چشمی و بلع بودند.

مدت زمان بستری در بیمارستان از یک روز تا ۱۲۵ روز متغیر بود و میانگین مدت بستری ۱۸ روز بود.

عود بیماری در ۴ بیمار (۴/۶٪) مشاهده شد که در ۲ مورد بیش از ۲ بار عود داشتند. مرگ در ۷ بیمار (۸/۱٪) رخ داده بود که ایست قلبی عامل آنها بود.

بحث

بیماری *GBS* به عنوان شایع ترین علت فلج شل حاد، در هر سنی رخ می دهد (۴-۱) ولی شایع ترین سن بروز آن ۴ الی ۹ سالگی است (۱۱). با توجه به اینکه در این مطالعه تنها کودکان بررسی شدند، سن متوسط بیماران حدود ۶ سال بود و بیشترین گروه سنی مبتلا در بین ۵-۱ سالگی قرار داشتند. بعد از گذشت ماه های اولیه شیرخواری، منبع مهم ایمون گلوبولین های مادر در شیرخوار کاهش می یابد و بروز عفونت های مختلف در کودک افزایش می یابد. با توجه به ارتباط *GBS* و عفونت ها، این مساله می تواند عاملی برای شیوع بیشتر *GBS* در این گروه سنی باشد. تجربه و مطالعات مختلف ثابت کرده اند که بیماری هایی که به دنبال عفونت های خاص ایجاد می شوند، در فصول و ماه هایی خاص از سال بیشتر رخ می دهند. ولی هر چند عفونت های مختلف ویروسی و باکتریال در ایجاد *GBS* موثر هستند (۹ و ۵-۷)، در این مطالعه ارتباطی بین شیوع این بیماری و فصول سال به دست نیامد. ولی در ماه های مهر، اردیبهشت، تیر و مرداد شیوع بیشتری داشت که می تواند با شیوع بیماری های خاص مثل عفونت های پارا انفلوانزا در آغاز پاییز و عفونت های

میکروبی روده ای در ماه های گرم تابستان ارتباط داشته باشد.

در پاتوژنز *GBS*، عفونت ها، واکسن، گزش و سایر علل، واکنش اتوایمونی در بدن ایجاد می کنند که با یک فاصله زمانی باعث دمیلیته کردن اعصاب محیطی می شود (۹ و ۷-۵). این واکنش ها از هر دو طریق ایمنی سلولار و ایمنی هومورال تاثیر می کنند (۱۳). در مطالعات دیگر، دوسوم بیماران تقریباً ۲ هفته قبل از شروع *GBS* عفونت های تنفسی یا گوارشی داشته اند و یکی از عفونت های مهم گوارشی که پیش آگهی خوبی در *GBS* نداشته است، کامپیلوباکتر ژژنوم بوده است (۸). در بیماران این مطالعه نیز در ۶۳٪ موارد محرکی وجود داشته که مانند سایر مطالعات شایع ترین آنها عفونت های دستگاه فوقانی تنفسی بوده اند و اسهال به عنوان دومین عامل در بیماران بوده است. برای کشت ارگانیزم های خاص احتیاج به محیط کشت های خاص است که در طول بستری بیماران، این کار انجام نشده بود، ولی در ۲ بیمار شیگلا در کشت مدفوع رشد کرده بود. در این مورد احتیاج به مطالعات آینده نگر در کودکان مبتلا به *GBS* می باشد.

عفونتهای سرخک و اوریون نیز به عنوان عفونت های قبل از *GBS* شناخته شده اند، ولی نکته جالب بیماری کالآزار می باشد که به عنوان یک علت برای *GBS* تاکنون گزارش نشده است.

درگیری اعصاب مغزی در نیمی از کودکان مبتلا به *GBS* گزارش شده است که درگیری عصب صورتی از همه شایع تر است (۱۴). در بیماران این مطالعه درگیری اعصاب مغزی در نزدیک به یک سوم بیماران رخ داده بود که در اکثر آنها عصب صورتی بود.

این مطالعه وجود داشت.

بیماری GBS در ۱۰٪-۷٪ کودکان عود می‌کند (۱۷ و ۸) که می‌تواند به صورت رادیکولوپاتی راجعه یا مزمن باشد و به صورت ضعف و شلی عضلانی بدون درگیری عضلات تنفسی و سیستم بولبار بروز می‌کند. هر چند برای درمان آنها ایمینوگلوبولین وریدی یا پلاسمافورز به کار می‌برند، ولی احتمال باقی ماندن فلج در این گروه بیماران بیشتر است. مرگ در ۸٪ بیماران این مطالعه رخ داده بود. در گزارش‌های دیگر این میزان از ۲/۸٪ تا ۷/۹٪ متغیر است (۲۰) که البته این میزان در بیمارانی که نیاز به تهویه مکانیکی پیدا کنند تا ۲۰٪ افزایش می‌یابد (۲۱) که علل عمده آن اختلال شدید سیستم اتونومیک، نارسائی تنفسی، باروتروما و عفونت است (۱۵ و ۸).

بحث

بیماری GBS نوعی اختلال عصبی محیطی پیشرونده است که علائم بالینی در بیماران این مطالعه مشابه با سایر مطالعات می‌باشد، هر چند مطالعه بیشتر برای یافتن علت بیماری و نهایتاً درمان آن باید صورت پذیرد.

سندروم میلرفیشر به صورت از بین رفتن رفلکس عمقی تاندونها، اتاکسی و افتالموپلاژی، واریانتی از GBS می‌باشد (۹) که در این مطالعه در ۴/۶٪ موارد اتفاق افتاده بود. یکی از مسائل مهم در GBS درگیری سیستم اتونومیک به صورت افزایش یا کاهش فشار خون و یا دیس ریتمی قلبی است که از علل مهم مرگ و میر در GBS نیز به شمار می‌رود (۱۵ و ۸) و گاهی تنها علامت بالینی GBS تغییرات فشار خون است (۱۶). اختلالات اسفنکتری در ۳۰٪ - ۲۰٪ بیماران GBS گزارش شده است (۱۸ و ۱۷) که به صورت بی‌اختیاری و یا احتباس ادرار بروز می‌کند که در ۱۷٪ بیماران این مطالعه نیز روی داده بود.

یکی از مشکلات عمده در بیماران GBS مسائل تنفسی می‌باشد و علت عمده مرگ و میر بیماران GBS است. در گزارش‌های مختلف ۳۰٪-۲۵٪ بیماران اختلالات تنفسی شدید دارند (۱۹ و ۱۵) که حتی موجب افزایش مرگ در آنها شده است، (۱۵ و ۸) به نحوی که در بیماران این مطالعه نیز ۲۳٪ بیماران نیاز به تهویه مکانیکی پیدا کردند. دیس فازی یکی از علائم پیش‌بینی‌کننده بروز نارسائی تنفسی می‌باشد (۱۷) که در ۳۰٪ بیماران

References:

1. Jane F. Review article of Guillain - Barre syndrome: current concept. *N Engl J Med*. 1992;326(17): 1136-1160.
2. Marinelli WA, Leatherman JW. Neuromuscular disorder in the intensive care unit. *Crit Care Clin*. 2002;18(4):915-929.
3. Toft CE. Guillain - Barre syndrome - a case study. *Accid Emerg Nurs*. 2002;10(2):92-100.
4. Vedanarayanan VV, Caudhry V. Guillain - Barre syndrome - recent advances. *Indian J Pediatr*. 2000;67(9):635-646.
5. Ho TW, MC Khann GM, Griffin JW. Human autoimmune neuropathies. *Ann Rev Neuro Sci*. 1998;21:187-226.
6. Hahn AF. Guillain Barre syndrome. *Lancet*. 1998;352:653-641.
7. Hughes R. Vaccine and Guillain Barre syndrome. *BMJ*. 1996;312:1475-1476.
8. Van Der Mach FG, Van Doorn PA. Guillain Barre syndrome. *Curr Treat Option Neurol*. 2000;2(6):507-516.
9. Jones HR. Guillain - Barre syndrome: perspectives with infants and children. *Semin Pediatr Neurol*. 2000;7(2):91-102.

10. Ropper AH. Current concepts: the Guillain – Barre syndrome. *N Engl J Med*. 1992;326:1130-1136.
11. Hughes RAC, Ree JH. Clinical and epidemiologic features of Guillain – Barre syndrome. *J Infec Dis*. 1997;176[Suppl 2]: S92-S98.
12. Asbury AK, Cornblath DR. Assessment of current diagnostic criteria for Guillain – Barre syndrome. *Ann Neurol*. 1990;27[Suppl 1]:S21- S24.
13. Hartung HP, Hughes RAC, Taylor WA, et al. T cell activation in Guillain – Barre syndrome and in MS. *Neurology*. 1990;40:215-218.
14. Roca-Gonzalez ZA, Palomeque Rico A, Pastor Duran X, et al. Guillain Barre syndrome: a study of 13 children. *Ann ESP Pediatr*. 1993;39:513-516.
15. Schottlender JG, Lombardi D, Toledo A, et al. Respiratory Failure in the Guillain – Barre syndrome. *Medicina (B Aires)*. 1999;59 (6):705-709.
16. Dixon SF, Appleton RE, Davidson JE, et al. Acute, Severe self-limiting dysautonomia and hypertensive encephalopathy. *Pediatr Neurol*. 2001;25(4):319-324.
17. Hartung HP, Kieseier BC, Kiefer R. Progress in Guillain – Barre syndrome. *Curr Opin Neurol*. 2001;14:597-610.
18. Winer JB, Hughes RAC, Osmond C. A prospective study of acute idiopathic neuropathy. *J Neurol Neurosurg Psychiatr*. 1988;51:605-612.
19. Lawn ND, Fletcher DD, Henderson RD, et al. Anticipating mechanical ventilation in Guillain – Barre syndrome. *Arch Neurol*. 2001;58(6):893-898.
20. Dias – Tosta E, Kuchelhaus CS. Guillain Barre syndrome in a population less than 15 years old in Brazil. *Arq Neuropsiquiatr*. 2002;60 (2-B):367-373.
21. Fletcher DD, Lawn ND, Wolter TD, et al. Long term outcome in patients with Guillain – Barre syndrome requiring mechanical ventilation. *Neurology*. 2000;54(12):2311-2315.